

Leipzig, 24. Juli 1561

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 471f.

S. D. Et merces igitur nostras tutas non oportuit? Vbi igitur Hercules Musarum? An hic societatem Mercurij illis praetulit? Quanquam facinus istud Martium est. Valde indignatus sum et commotus grauiter facinore isto. Adiunxeram nostra ad te et litteras complures. Quae vt sanè nolim perijisse, sic nihil quicquam vsui esse possunt ijs qui abstulerunt. Etiam me malè habet in popularibus meis facinoris istius suspicionem haerere. Sed detrimentum non est magnum acceptum, et illi egregiè sunt decepti, qui profectò quaesiuerunt oὐ τὰ παλαιὰ καὶ διαβεβρωμένα ὑπὸ σέων καὶ ἄλλως λελωβημένα, καὶ οἵα πρὸς αὐτῶν ἀναγνωσθῆναι παντάπασιν ἀδύνατον μὴ ὅτι γε δυσχερὲς βιβλία, ἀλλ᾽ ἔτερον οὐκ οἴδ᾽ ὅ τι κατάγγελτον γενόμενον μηνύσει ὀδρανεῖ γε καὶ τυφλῆ. Sed de his plura scripsi D. Hencelio. Atque illis ista addens accepi tuas, quas reddidit quidam ex vestratibus. Ex quibus Chronologiam nostram te legere cognoui: idquē mihi pergratum accidit. Tequē velim καὶ τὰ τυπογραφικὰ σφάλματα, καὶ τὰ ὑφ' ἡμῶν¹ ἀμαρτηθέντα notare et corrigere. Spero me non negligenter exposuisse ea, quae poscere vel admittere etiam argumentum visum. Sed de eo tu iudicabis. Tua verò quae nam magnopere perpolitione indigeant, non video: si facta tamen fuerint meliora, reddent celebrius nomen quoque tuum. Fuit his diebus nobiscum Franciscus Hotomanus, cuius iampridem admiratus eruditionem et doctrinam, nunc suscipio² et amo humanitatem atque suauitatem. Non diu commoratus hīc fuit, vt de nostris studijs colloqui ita vt cupiebam, non licuerit. De Henrico Stephano idem narravit eum conualecere, et ipse Stephanus de Xenophontis editione mihi aliquid significari studuit. Quae praeterea sunt in tuis litteris, de ijs opportunitas est expectanda. nosti hoc, ἄκαιρος εὔνοια. quo magis fugienda scilicet ἄκραίρος ἔντευξις ἄλλως τε καὶ αἰτοῦντος. Sed si illa non offeretur, quaeri, si videbitur, poterit. Iam meo curatum est, quantum satis sit hac aestate. Interea fiet aliquid, vt spero, boni. Nisi res familiaris in patria et bellis dudum et nuper incendio afflita esset, et modò malè curaretur à propinquis meis, adeò vt neque argentum neque rationes appareant iam penè triennio, non admodum laboraremus nos quidem qui in diem viuimus. Nunc necessitas sanè me cogit adiumenta quaedam ad id quod inchoatum est de meis perficiendum, circumspicere. De quo tibi molestus esse neque volo neque debedo. εὐ δ' οὖν ἔσται, καὶ τῆς τύχης σταλαγμός ποτέ τις ἐπιρράνθησεται ἡμῖν. Moibano nostro litteras mitto, quae currentur filio meo Ioachimo in Italiam. Qua in re operam eum mihi libenter daturum esse non dubito. Vale. Lips[iae]. 9. Cal[endas] VIIlis. 61.

¹ἡμῶν] ὑμῶν Druck // ²suscipio] suspicio Druck.